

Wong tuwa, bocah lan greja

Minangka anggota masarakat, wong tuwa Kristen kudu ndhidhik anak-anake, lan dheweke ora kudu menehi tanggung jawab kasebut marang greja, utawa institusi liyane.

Wong tuwa, bocah lan greja

Pambuka

Apa sing kudu aku lakoni supaya bocahku ing greja? Iki minangka pitakon sing ditakokake dening akeh wong tuwa Kristen.

Sing duwe bocah cilik pengin formula supaya anak-anake ora kesasar saka greja, lan sing duwe anak gedhe, sing wis adoh saka greja, pengin supaya Gusti Allah nggawe mukjijat.

Kudu piye

Putrane wong sing percaya kudu lair maneh

Kaping pisanan, saben wong Kristen kudu ngerti yen 'anak daging dudu putrane Gusti Allah'. Senenge Apa anakku, lair ing papan kelairan penginjil lan / utawa Protestan, dudu putrane Gusti Allah?

Saiki, yen 'putrane wong mukmin iku putrane Gusti Allah', kita kudu setuju manawa kabeh keturunan Abraham uga anak-anake

Gusti Allah, nanging iki dudu piwulang ing Kitab Suci.

Rasul Paulus, nulis kanggo wong-wong Kristen ing Roma, nerangake kanthi cetha manawa dadi keturunan saka daginge Rama Abraham iku ora menehi kekuwatan ilahi "Ora ana pangandikane Gusti Allah sing kurang, amarga ora kabeh wong Israel iku wong Israel; Ora amarga kabeh turune Rama Abraham, kabeh padha dadi bocah "(Rm. 9: 6 -7). "... Ora anak saka daging iku putraning Allah, nanging putrane janji wis dianggep turun-tumurun" (Rm. 9: 8). Saiki, yen anak-anake Abraham dudu anak-anake Gusti Allah, mula anak-anake sing precaya dudu putrane Gusti Allah.

Mula, sapa wae sing kepengin entuk kekuwatan ilahi kudu padha precaya karo iman sing diyakini dening Ibrahim, yaiku supaya putra Kristen dadi putraning Allah, mesthine kudu percaya karo cara sing padha percaya karo pesen Injil .

"Dadi, sumurup, manawa wong-wong sing precaya iku putrane Rama Abraham" (Gal. 3: 7).

Mung wong-wong sing ngasilake wiji sing ora bisa rusak, yaiku pangandikane Gusti Allah, sing dadi putrane Gusti Allah, yaiku, anak-anak Kristen ora mesthi dadi putrane Gusti Allah.

Greja minangka badan Kristus

Kapindho, kabeh wong Kristen kudu ngerti manawa awake Kristus, sing uga diarani greja, ora bisa dibingungake karo institusi manungsa, kayata kulawarga lan greja. Dadi bagean institusi manungsa ora nggawe manungsa kalebu awake Kristus, yaiku disimpen.

Tanggung jawab kanggo muLang

Minangka anggota masarakat, wong tuwa Kristen kudu ndhidhik anak-anake, lan sampeyan ora kudu menehi tanggung jawab kasebut marang greja, utawa institusi liyane. Tugas kasebut mung kanggo wong tuwa lan istimewa. Yen wong tuwa ora ana, tugas iki kudu ditransfer menyang wong liya sing duwe peran iki: kaki-nini, paman, utawa, minangka pilihan pungkasan, institusi sing diadegake dening masarakat (panti asuhan).

Napa misi ngasuh anak ora bisa dipilih? Amarga ing normal, wong tuwa minangka wong sing duwe kapercayan sing paling apik lan paling gedhe ing taun-taun pisanan saben wong urip. Adhedhasar hubungan kepercayaan kasebut, institusi kulawarga dadi laboratorium, kabeh tes kanggo ngasilake warga sing tanggung jawab ditindakake.

Ana ing kulawarga sing kudu ngerti apa sing duwe wewenang lan tanggung jawab. Hubungan manungsa dipelajari lan dikembangake ing kulawarga, kayata paseduluran, kekancan, kapercayan, rasa hormat, tresno, lsp.

Amarga wong tuwa duwe hubungan sing paling apik lan paling dipercaya, dheweke uga dadi wong sing paling apik kanggo martakake Injil Kristus marang bocah-bocah sajrone proses pendhidhikan. Mula, dadi salut yen wong tuwa ora menehi anak karo Gusti Allah sing males ukum lan nyepelekake. Frasa kaya: “- Aja nindakake iki amarga bapak ora seneng! Utawa, – yen sampeyan nindakake iki, Gusti Allah ngukum! “, Ora nuduhake kasunyatan Injil lan nyebabake kerusakan gedhe pangerten bocah kasebut.

Hubungan sing ditemtokake Injil ing antarane Gusti Allah lan manungsa dipandu dening kapercayan lan kasetyan. Apa bisa dipercaya karo wong sing ora sopan lan males ukum? Ora! Saiki, kepiye supaya wong enom bisa dipercaya karo Gusti Allah, yen apa sing wis diwenehake ora cocog karo sejatine Injil?

Wong tuwa kudu nduduhake marang bocah-bocah yen ana prilaku sing ora ditoleransi amarga bapak lan ibu kanthi efektif nolak. Sikap kaya ngono dilarang kanthi efektif dening bapak lan ibu. Prilaku kasebut mbebayani lan kabeh masarakat uga ora setuju.

Aja menehi anak karo Gusti Allah sing nesu lan gugup sing siyap ngukum sampeyan amarga tumindak salah. Prilaku kaya ngono saka wong tuwa kanthi jelas mbuktekake manawa dheweke nyingkirake tanggung jawab minangka pendhidhik.

Mais sobre o texto originalÉ necessário fornecer o texto original para ver mais informações sobre a tradução

Pendhidhikan bocah kanthi nggawe hubungan wedi, duwe Gusti Allah, greja, pastor, pandhita, setan, neraka, polisi, sapi berwajah ireng, lan liya-liyane, minangka algojo utawa ukuman, pungkasane ngasilake pria sing ora dikepengini. ngormati institusi lan ngremehake wong sing duwe wewenang. Jinis pendhidhikan kasebut ndadekake rasa wedi lan ora ngormati, amarga hubungan kepercayaan durung bisa ditemtokake. Yen wedi kliwat, ora ana alesan maneh manut.

Wong tuwa sing tumindak kaya ngono nalika ndhidhik anak, duwe kaluputan amarga nyasab anake. Greja uga duwe bagean, amarga gagal milih wong tuwa dadi siji-sijine lan sah sing tanggung jawab kanggo pendhidhikan anake. Negara kasebut uga salah, amarga duwe peran pendhidhik, yen nyatane mung dadi kendaraan kanggo ngirim ilmu.

Yen dhasar pendhidhikan ora ditemtokake ing kulawarga, lan konsep kaya sing ditrapake lan dialami ing sesambetan kulawarga, institusi manungsa liyane, kayata gereja lan negara, bakal mesthi gagal.

Akeh wong tuwa ngupayakake kerja, sinau lan greja, nanging ora nggunakake wektu kanggo pendhidhikan anak. Pendhidhikan bocah ditindakake kanthi lengkap lan ora sehat yen nglirwakake wektu iki.

Kapan miwiti pendhidhikan?

Keprigelan kanggo bocah biasane mung tuwuh nalika wong tuwa Kristen rumangsa yen anak-anake adoh saka institusi greja. Wedi narik kawigaten kanggo ngetrapake lan meksa, meksa bocah-bocah mlebu greja. Sikap kaya ngono malah luwih kliru tinimbang ora nate menehi instruksi marang bocah ing wektu sing tepat.

Pitakon kasebut kaget sawetara wong tuwa Kristen amarga dheweke ora ngerti apa peranane dadi anggota masarakat, lan apa misi dadi duta besar Injil. Wong tuwa Kristen ora bisa nyampurake rong fungsi kasebut.

Wong tuwa Kristen duwe rong misi sing beda banget: a) ndidik anak supaya dadi anggota masarakat, lan; b) ngumumake janji Injil sing apik banget kanggo bocah-bocah supaya ora nate kesasar saka iman.

Misi kasebut kudu ditindakake wiwit cilik, kanthi ati-ati kanggo menehi hasil bebarengan karo pendhidhikan lan pelatihan warga, tanpa nglirwakake piwulang tembung kayekten, negesake katresnan lan kasetyane Gusti Allah.

Wiwit cilik, bocah kudu diwulang supaya ngajeni para panguwasa, lan liwat wong tuwa bocah kasebut bakal dileksanakake babagan tundhuk marang panguwasa. Liwat sedulur, simbah-simbah lan paman bocah kasebut bakal sinau ngormati lan percaya. Kaya kanca, guru, tangga teparo lan wong liya, bocah kasebut bakal sinau hubungan karo jagad iki.

Apa bab Injil? Apa sing disaranake ing Alkitab. Ing Pangandharing Toret kita waca ing ngisor iki: “Lan sampeyan bakal mulang bocah-bocah kasebut lan omong-omongan mau nalika lungguh ing omah sampeyan, lan mlaku ing sadawane dalan, lan turu lan tangi” (Ul. 6: 7). Babagan cara urip bocah kudu

diweling sawayah-wayah, yaiku ing omah, ing dalan, nalika turu lan nalika tangi.

Pitunjuk 'serat' suci minangka tanggel jawabe wong tuwa! Delegake fungsi kaya ngono kanggo guru sekolah Minggu ora disaranake karo tulisan suci, luwih-luwih, iki mbatesi wektu mulang babagan Kristus nganti seminggu sepisan, sajrone mung sakjam. Babar blas beda karo saran saka tulisan suci: piwulang saben dina.

Anak lan masyarakat

Wong tuwa kudu nulungi bocah-bocah ngerti manawa kabeh wong kudu manut karo wong tuwa lan masarakat. Pengajuan menyang wong tuwa dina iki minangka karangan lan magang kanggo ngirim sing bakal dibutuhake dening masarakat, ing sekolah uga ing papan kerja.

Sawise diprentah, sanajan wong enom ora pengin ngetutake Injil Kristus, kita bakal duwe warga negara sing setya marang nilai-nilai sosial tartamtu.

Salah sawijining masalah sing cocog karo pendhidhikan bocah-bocah Kristen saiki yaiku nyampurake pendhidhikan kulawarga karo greja. Menehi tanggung jawab ing greja kanggo ngirim nilai-nilai sosial budaya minangka kesalahan gedhe. Nalika wong enom wis gedhe lan kuciwa karo sawetara wong ing institusi kasebut, dheweke banjur adoh saka keanggotaan komunitas sing diajak, lan ing wektu sing padha mbrontak nglawan kabeh jinis nilai sosial.

Yen wong tuwa ngerti yen ora ngasilake anak kanggo Gusti Allah, dheweke luwih akeh nggunakake pendhidhikan lan penginjilan anak. Dheweke uga ora kentekan semangat yen weruh yen tunas ora sregep mlebu greja. Dheweke ora bakal rumangsa salah utawa tanggung jawab marang anake yen ora ngatasi

sawetara masalah kelembagaan.

Sampeyan kudu ndhidhik bocah liwat mulang tembung saka Gusti Allah, nanging ora lali ngirim lan ngetrapake nilai-nilai sosial. Pendhidhikan kalebu pacelathon, dolanan, omelan, peringatan, lsp. Ayo bocah ngrasakake kabeh tahap urip, wiwit bocah, remaja lan remaja.

Nanging, apa sing kudu ditindakake nalika bocah-bocah kesasar saka greja? Kaping pisanan, kudu mbedakake manawa bocah wis kesasar saka Injil utawa wis adoh saka institusi tartamtu.

Nglirwakake asas Injil dhasar ndadekake wong tuwa mbingungake apa tegese dadi putrane Gusti Allah sing kalebu greja tartamtu. Yen bocah wis ora biasa ing greja, mesthine ora diwenehi label kesasar, utawa dheweke menyang neraka, lsp.

Yen ana wong sing ngaku bener saka Injil kaya sing ditulis ing Kitab Suci, tegese dheweke ora kesasar, nanging kudu diwaspadai mung kanggo nglumpukake. Sampeyan bisa uga kudu wong tuwa neliti apa sebabe anak-anake ora gelem rapat karo wong Kristen liyane.

Saiki, yen putra ora ngakoni sejatine Injil lan terus nglumpuk amarga ora ana kabiasaan, kondhisi sadurunge Gusti Allah dadi repot. Apa sing dingerteni babagan Injil? Apa dheweke ngakoni iman Injil? Yen jawabane negatif, kudu ngumumake sejatine Injil, supaya dheweke bisa precaya lan bisa slamet, lan dudu mung wong sing greja.